РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

9 октомври 2008 година *

По дело C-304/07

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Bundesgerichtshof (Германия) с акт от 24 май 2007 г., постъпил в Съда на 2 юли 2007 г., в рамките на производство по дело

Directmedia Publishing GmbH

срещу

Albert-Ludwigs-Universität Freiburg,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts (докладчик), председател на състав, г-н T. von Danwitz, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н E. Juhász и г-н G. Arestis, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Directmedia Publishing GmbH, от адв. C. von Gierke, Rechtsanwältin,

— за Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, от адв. W. Schmid и адв. H.-G. Riegger, Rechtsanwälte,

— за италианското правителство, от г-н I. M. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от г-н F. Arenal, avvocato dello Stato,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н H. Krämer и г-н W. Wils, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 юли 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни (ОВ L 77, стр. 20; Специално издание на български език за 2007 г., глава 13, том 17, стр. 102).

2 Запитването е отправено в рамките на правен спор между Directmedia Publishing GmbH (наричано по-нататък „Directmedia“) и Albert-Ludwigs-Universität Freiburg вследствие на пускането на пазара от Directmedia на сборник със стихотворения въз основа на съставен от г-н Knoop, професор в това университетско учреждение, списък от стихотворения на немски език.

Правна уредба

3 Съгласно член 1, параграф 1 от Директива 96/9 същата има за цел „правната закрила на бази данни в каквато и да е форма“.

4 За целите на прилагането на Директива 96/9 понятието за база данни е определено в член 1, параграф 2 от същата като „сборник от самостоятелни произведения, данни или други материали, подредени по систематичен или методичен начин и индивидуално достъпни по електронен или друг път“.

5 Член 3 от Директива 96/9 създава закрила за авторското право върху „базите данни, които с оглед на подбора или подреждането на съдържанието им представляват собствено интелектуално творение на автора“.

6 Член 7 от Директива 96/9, озаглавен „Обект на закрила“, създава право sui generis при следните условия:

„1. Държавите-членки предвиждат право на производителя на база данни, която показва, че е налице количествено или качествено съществена инвестиция за придобиването, проверката или оформлението на съдържанието, да не допуска извличане и/или повторно използване на цялата или на съществена част, в количествено или качествено отношение, от съдържанието на тази база данни.

2. За целите на тази глава:

а) „извличане“ означава постоянното или временното пренасяне на цялата или на съществена част от съдържанията на база данни върху друг носител по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма;

б) „повторно използване“ означава каквато и да е форма на публично представяне на цялата или на съществена част от съдържанието на база данни чрез разпространение на копия, даване под наем, чрез online или други форми на предаване. Първата продажба на копие от базата данни в Общността от носителя на правото или с негово съгласие изчерпва правото на контрол върху препродажбата на това копие в Общността.

Публичното заемане не се счита за извличане или повторно използване.

3. Правото, посочено в параграф 1, е прехвърлимо, отчуждимо и може да се отстъпва по договор за лиценз.

4. Правото, предвидено в параграф 1, се прилага независимо от пригодността на базата данни за закрила от авторското право или други права. Освен това то се прилага независимо от пригодността на съдържанията на тази база данни за закрила от авторско право или други права. Закрилата на базите данни от правото, предвидено в параграф 1, не може да засяга съществуващите права по отношение на техните съдържания.

5. Нееднократното и системното извличане и/или повторно използване на несъществените части от съдържанията на бази данни, изискващи действия, които противоречат на нормалното използване на тази база данни или които неоснователно увреждат законните интереси на производителя на базата данни, не са разрешени.“

7 Член 13 от Директива 96/9, озаглавен „Продължавано приложение на други законови разпоредби“, уточнява, че посочената директива не накърнява разпоредбите, в частност „закони за ограничителни практики и нелоялна конкуренция [другаде в текста: „законодателство относно картелите и нелоялната конкуренция“]“.

8 Съгласно член 16, параграф 3 от Директива 96/9.

„Не по-късно от края на третата година след [1 януари 1998 г.] и всеки три години след това, Комисията ще пре[д]стави на Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет доклад за приложението на настоящата директива, в който, между другото, на базата на специфична информация, предоставена от държавите-членки, ще бъде разглеждано, в частност, приложението на правото sui generis, включително членове 8 и 9, и ще се провери специално дали приложението на това право е довело до злоупотреба с водещо положение или до друга намеса в свободната конкуренция [другаде в текста: „злоупотреба с господстващо положение или до друга форма на засягане на свободната конкуренция“], които да оправдаят предприемането на подходящи мерки, включително и въвеждането на задължителни лицензи. Където е необходимо ще бъдат предоставени и предложения за съобразяване на настоящата директива с развитията в сферата на базите данни.“

Обстоятелства в основата на спора по главното производство и преюдициалният въпрос

9 В Albert-Ludwigs-Universität Freiburg г-н Knoop управлява проект „Klassikerwortschatz“ („Словното наследство на класиците“), който води до публикуването на „Freiburger Anthologie“ (наричана по-нататък „Фрайбургска антология“), сборник от написани между 1720 г. и 1933 г. стихотворения.

10 Тази антология е въз основа на съставен от г-н Knoop списък от стихотворения „Die 1 100 wichtigsten Gedichte der deutschen Literatur zwischen 1730 und 1900“ (1 100-те най-значими стихотворения от немската литература между 1730 г. и 1900 г., наричани по-нататък „съставен от г-н Knoop списък от стихотворения“), публикуван в Интернет.

11 След встъпително обяснение този списък от стихотворения, чието подреждане зависи от това колко често същите са цитирани в различните антологии, посочва автора, заглавието, първия ред и годината на публикуване на всяко стихотворение. Този списък се основава също върху подбора на 14 антологии, избрани измежду общо около 3 000, към който е добавена библиографична компилация на г-жа Dühmert от 50 антологии на немски език, озаглавена „Von wem ist das Gedicht?“ („Кой е написал това стихотворение?“).

12 От тези произведения, които съдържат около 20 000 стихотворения, са подбрани посочените по-горе стихотворения, поне в три антологии или три пъти в библиографичната компилация на г-жа Dühmert. За да се позволи тяхното използване за статистически цели, заглавията и първите редове на стихотворенията са стандартизирани и е съставен обобщен списък на стихотворенията. Благодарение на библиографски проучвания са установени както произведенията, в които стихотворенията са публикувани, така и датата на тяхното съставяне. За тази работа са били необходими приблизително две години и половина, като разходите за нея, общо в размер на 34 900 EUR, са направени от Albert-Ludwigs-Universität Freiburg.

13 Directmedia разпространява CD-ROM, озаглавен „1 000 Gedichte, die jeder haben muss“ („1 000 стихотворения, които всеки трябва да има“), излязъл през 2002 г. От стихотворенията, включени в този CD-ROM, 876 датират от периода между 1720 г. и 1900 г. Сред тях 856 са цитирани и в съставения от г-н Knoop списък от стихотворения.

14 За направената в своя CD-ROM компилация на стихотворенията Directmedia е използвало този списък. То не взема определени съдържащи се в него стихотворения, добавя други и по отношение на всяко стихотворение подлага избора на г-н Knoop на критична преценка. Directmedia взема самия текст на всяко стихотворение от собствените си цифрови източници.

15 Приемайки, че чрез разпространението на своя CD-ROM Directmedia е нарушило както авторското право на г-н Knoop като съставител на сборника, така и сродното право на Albert-Ludwigs-Universität Freiburg като „производител на база данни“, последните предявяват срещу Directmedia иск за преустановяване на нарушението и обезщетяване. С иска си те молят също дружеството да бъде осъдено да предаде за унищожение копията на своя CD-ROM, които все още притежава.

16 Сезираният като първа инстанция съд уважава иска. След като подадената от Directmedia жалба е отхвърлена от въззивната инстанция, то подава ревизионна жалба пред Bundesgerichtshof.

17 Посочената жалба е била отхвърлена, доколкото се отнася до осъждането на Directmedia съгласно исканията на г-н Knoop. За сметка на това, тъй като с разпоредбите на германското право, уреждащи закрилата на производителя на база данни, която Albert-Ludwigs-Universität Freiburg твърди, че е нарушена, се транспонира Директива 96/9, препращащата юрисдикция застъпва становището,

че решаването на правния спор между посочения университет и Directmedia зависи от тълкуването на член 7, параграф 2, буква а) от тази директива.

18 Като подчертава, че от констатациите на въззивната инстанция е видно, че Directmedia се е вдъхновило от съставения от г-н Knoop списък от стихотворения, за да избере стихотворенията, които да бъдат включени в неговия CD-ROM, че е подложило за всеки отделен случай извършения от г-н Knoop подбор на критична преценка и че накрая не е включило в пуснатия на пазара носител определен брой стихотворения от посочения списък, добавяйки някои други, препращащата юрисдикция си задава въпроса дали извършеното при такива обстоятелства пренасяне от съдържанието на базата данни представлява „извличане“ по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9.

19 Според нея определението на понятието „извличане“, съдържащо се в тази разпоредба на Директива 96/9, редица съображения на посочената директива, точки 43—54 от Решение от 9 ноември 2004 г. по дело The British Horseracing Board и др. (C-203/02, Recueil, стр. I-10415), откъси от заключението, представено от генералния адвокат Stix-Hackl по дело Fixtures Marketing (Решение от 9 ноември 2004 г. по дело C-338/02, Recueil, стр. I-10497), една от концепциите за целта и предмета на правото sui generis, както и императивните изисквания за правна сигурност по-скоро обосновават стриктното тълкуване на това понятие, според което посоченото право разрешава на производителя на база данни да се противопостави на физическото пренасяне на цялата или част от базата данни от един носител на друг, но не и на използването на тази база като източник за справка, информация и сверяване, когато дори съществени части от нея по този начин са последователно прекопирани и включени без промени в друга база данни.

20 Препращащата юрисдикция признава обаче, че според друга концепция за предмета на правото sui generis може да се поддържа, че понятието „извличане“ по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9 обхваща действията, състоящи се единствено в пренасянето като данни на елементите от дадена база.

21 Предвид тази трудност при тълкуването Bundesgerichtshof решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Представлява ли също извличане по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9 пренасянето на данните от защитена (по силата на член 7, параграф 1 от посочената директива) база данни в друга база данни, когато това пренасяне се осъществява въз основа на справки в базата данни и след индивидуална преценка, или извличането по смисъла на посочената разпоредба предполага (физическо) копиране на съвкупност от данни?“

По преюдициалния въпрос

22 С въпроса си препращащата юрисдикция цели да установи по същество дали понятието „извличане“ по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9 обхваща операцията по пренасяне на елементи от една база данни в друга след визуална справка в първата база и подбор, основан на личната преценка на лицето, извършващо операцията, или дали това понятие предполага извършването на физическо копиране на съвкупност от елементи.

23 В самото начало следва да се отбележи, че този въпрос се основава на възприетото в акта за препращане положение, че създаденият от г-н Knoop списък от стихотворения представлява „база данни“ по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 96/9.

24 В същия този акт се уточнява и че Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, който финансира разходите по съставянето на посочения списък, може да се ползва със закрилата на създаденото от посочената директива право sui generis предвид обстоятелството, че инвестицията в размер на 34 900 EUR, направена за събирането, проверката и оформлението на съдържанието на този списък, се приема за съществена по смисъла на член 7, параграф 1 от тази директива.

25 В този контекст препращащата юрисдикция си задава въпроса дали по главното производство такава предприета от Directmedia операция представлява „извличане“ по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9.

26 В тази разпоредба извличането се определя като „постоянното или временното пренасяне на цялата или на съществена част от съдържанията на база данни върху друг носител по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма“.

27 Член 7, параграф 1 от Директива 96/9 запазва за производителя на база данни, която изисква съществена инвестиция в количествено или качествено отношение, правото да не допуска действия по извличане на цялата или на съществена част от съдържанието на тази база. От друга страна, параграф 5 от посочения член 7 има за цел да се даде възможност на този производител да препятства действията по неднократното и системно извличане на несъществена част от съдържанието на посочената база, които чрез своя кумулативен ефект биха довели до възстановяване, без разрешение на производителя, на базата данни в нейната цялост или поне на съществена част от същата и които биха довели също до сериозно накърняване на инвестициите на този производител по подобие на действията по извличане, посочени в член 7, параграф 1 от тази директива (вж. Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точки 86—89).

28 Понятието за извличане, което е използвано по този начин в различните разпоредби на член 7 от Директива 96/9, следва да се тълкува в общия контекст на този член (вж. в този смисъл Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точка 67).

29 В това отношение следва да се уточни преди всичко, че както Directmedia признава, това понятие не предполага, че базата данни или частта от нея, по отношение на която се извършва разглежданото действие, изчезва от своя оригинален носител в резултат от това действие.

30 Употребата на глагола „копирам“ в известен брой съображения от Директива 96/9, сред които по-конкретно 7 и 38, за да илюстрира понятието за извличане, показва всъщност, че в съзнанието на общностния законодател целта на това понятие в контекста на посочената директива е да обхване действията, които позволяват на базата данни или на съответната част от нея да продължи да съществува върху своя първоначален носител.

31 След това трябва да се подчертае, че употребата в член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9 на израза „по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма“ показва, че общностният законодател е искал да придаде широк смисъл на понятието за извличане (вж. Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точка 51).

32 Както Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, италианското правителство и Комисията твърдят, това широко възприемане на понятието за извличане противоречи на целта, преследвана от общностния законодател чрез създаването на право sui generis.

33 Тази цел, както е видно по-конкретно от съображения 7, 38—42 и 48 от Директива 96/9, е да се гарантира на лицето, което е предприело инициативата и е поело риска да направи съществена инвестиция на човешки, технически и/или финансови ресурси за придобиването, проверката или оформлението на съдържанието на база данни, възвръщаемостта на неговата инвестиция чрез закрилата ѝ от неразрешени злоупотреби с нейните резултати посредством действия, които по-специално се състоят в пресъздаването на тази база данни или на съществена част от нея от ползвател или конкурент при много по-ниски разходи от необходимите за самостоятелното ѝ разработване (вж. също в този смисъл Решение от 9 ноември 2004 г. по дело Fixtures Marketing, C-46/02, Recueil, стр. I-10365, точка 35, Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точки 32, 45, 46 и 51, Решение по дело Fixtures Marketing, C-338/02, посочено по-горе, точка 25, както и Решение по дело Fixtures Marketing, C-444/02, Recueil, стр. I-10549, точка 41).

34 В светлината на тази цел понятието за извличане по смисъла на член 7 от Директива 96/9 трябва да се разбира като означаващо всяко неразрешено действие на злоупотреба с цялата или с част от съдържанието на база данни (вж. Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точки 51 и 67).

35 Както Albert-Ludwigs-Universität Freiburg и Комисията изтъкват, от самия текст на член 7, параграф 2, буква а) от Директива 96/9 е видно, че посоченото понятие не зависи от естеството и формата на използвания оперативен способ.

36 В това отношение решаващият критерий е наличието на дадено действие по „пренасяне“ на цялата или на част от съдържанието на съответната база данни на друг носител от същото естество като това на носителя на посочената база или от различно естество. Такова пренасяне предполага, че цялата или част от съдържанието на дадена база данни се намира върху друг носител, различен от този на оригиналната база данни.

37 В този контекст, както подчертава италианското правителство, при преценката дали е налице „извличане“ по смисъла на член 7 от Директива 96/9 е без значение дали пренасянето се извършва чрез техническо копиране на съдържанието на защитена база данни по електронен, електромагнитен, електрооптичен или всякакъв друг подобен начин (вж. в това отношение съображение 13 от Директива 96/9) или просто ръчно. Както Albert-Ludwigs-Universität Freiburg твърди, прекопирането на съдържанието на такава база данни, дори ръчно, върху друг носител отговаря на понятието за извличане по същия начин, както изтеглянето от сървър или фотокопирането.

38 Съображение 14 от Директива 96/9, според което „закрилата по настоящата директива трябва да се разпростре и да обхване неелектронните бази данни“, както и съображение 21 от тази директива, съгласно което предвидената в нея закрила не изисква съдържащите се в базата данни материали да „са материално съхранени по организиран начин“, обосновават тълкуване на понятието за извличане, което не е подчинено, по подобие на това от базата данни, на формални, технически или материални критерии.

39 Без значение е също за целите на тълкуването на понятието за извличане в контекста на Директива 96/9, че пренасянето на съдържанието на защитена база данни води до подредба на съответните елементи, различна от тази, която характеризира оригиналната база данни. Както е видно от съображение 38 от Директива 96/9, неразрешеното копиране, придружено от преработване на съдържанието на копираната база данни, представлява част от действията, от които посочената директива цели, чрез въвеждането на правото sui generis, да защити производителя на такава база данни.

40 Следователно не би могло да се приеме твърдението на Directmedia, че в понятието за извличане попадат само действията, които се състоят в механично възпроизвеждане, без преработване и по класическия начин, състоящ се в „копиране/поставяне“, на съдържанието на база данни или на част от такава база.

41 Освен това обстоятелството, подчертано от Directmedia, че извършителят на въпросното възпроизвеждане се въздържа да пренесе част от елементите, съдържащи се в защитена база данни, и допълва елементите, пренесени от нея, с елементи, произхождащи от друг източник, може най-много да докаже, че това действие не се отнася до цялото съдържание на посочената база. За сметка на това то не е пречка да се установи, че е извършено пренасяне на част от съдържанието на тази база на друг носител.

42 Противно на друго твърдение на Directmedia, понятието за извличане по смисъла на член 7 от Директива 96/9 освен това не би могло да се сведе до действия, отнасящи се до пренасянето на цялата или на съществена част от съдържанието на защитената база данни.

43 Както е видно от точка 27 от настоящото решение, от тълкуването на параграф 1 във връзка с параграф 5 от член 7 от Директива 96/9 всъщност следва, че това понятие не зависи от обхвата на пренасянето на съдържанието на защитена база данни, тъй като по силата на тези разпоредби създаденото с посочената директива право sui generis предоставя закрила на производителя на база данни не само срещу действията по извличане, отнасящи се до цялата или съществена част от съдържанието на неговата база данни, но също при определени условия срещу тези от действията, които се отнасят до несъществена част от това съдържание (вж. в този смисъл Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точка 50).

44 Следователно обстоятелството, че пренасянето не се отнася до съществена и структурирана съвкупност от елементи, които се съдържат в защитена база данни, допуска обхващането на това действие от понятието за извличане по смисъла на член 7 от Директива 96/9.

45 Освен това, както Комисията подчертава, обстоятелството, че съдържащи се в база данни елементи са пренесени в друга база данни едва след критичната преценка на лицето, извършващо пренасянето, би могло несъмнено да се окаже релевантно в конкретния случай, за да се определи възможността на тази друга база данни да се ползва от някоя от предвидените с Директива 96/9 форми на защита. В замяна, това обстоятелство не е пречка да се установи наличието на пренасяне на елементите от първата база данни във втората.

46 Преследваната с пренасянето цел е също без значение, за да се прецени наличието на „извличане“ по смисъла на член 7 от Директива 96/9.

47 Така няма значение, че разглежданото пренасяне има за цел създаването на друга база данни, конкурентна или не на оригиналната база данни, със същата или различна големина от нея, или че това действие се вписва в контекста на търговска или нетърговска дейност, различна от създадената база данни (вж. в този смисъл Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точки 47 и 48). Освен това, както е видно от съображение 44 от Директива 96/9, пренасянето на цялата или на съществена част от съдържанието на защитена база данни на друг носител, което би било необходимо за простото визуализиране на екран на посоченото съдържание, само по себе си вече представлява извличане, което може да бъде предмет на разрешение от носителя на правото sui generis.

48 В преюдициалното си запитване препращащата юрисдикция обръща внимание върху съображение 38 от Директива 96/9. Доколкото разглежда хипотезата за съдържание на база данни, което е „копирано и електронно пренаредено“, посоченото съображение би могло според нея да обоснове тълкуване на понятието за извличане, ограничено до действия, основаващи се на техническо копиране.

49 Както генералният адвокат изтъква в точка 41 от заключението си обаче, въпросното съображение цели да покаже особения риск, на който са изложени производителите на бази данни в резултат на постоянно нарастващото използване на цифровата технология. То не би могло да се тълкува като ограничаващо действията, попадащи под закрилата на правото sui generis, само до действията по техническо копиране, тъй като в противен случай това би довело, от една страна, до неотчитане на различните обстоятелства, които са посочени в точки 29—47 от настоящото решение и които обосновават широкото тълкуване на концепцията за извличане в контекста на Директива 96/9, и от друга страна, до лишаване на производителя на база данни, в противоречие с възложената на това право цел, от закрилата срещу действия на извличане, които въпреки че не са извършени по определен технически начин, също биха увредили интересите на производителя подобно на действието на извличане по такъв технически начин.

50 Directmedia поддържа, че дадена база данни не представлява собственост върху информация и че включването на пренасянето на съдържаща се в тази база информация сред действията, които могат да бъдат забранени от производителя на защитена база данни на основание неговото право sui generis, би довело, от една страна, до непризнаване на законните права на нейните потребители на свободен достъп до информация, и от друга — до насърчаване на създаването на монополи или злоупотреби с господстващо положение от страна на производителите на бази данни.

51 На първо място обаче, що се отнася до правото на достъп до информация, важно е да се изтъкне, че закрилата чрез правото sui generis се отнася единствено до действията по извличане и/или повторно използване по смисъла на член 7 от Директива 96/9. Тази закрила за сметка на това не обхваща справките в база данни (Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точка 54).

52 Несъмнено лицето, което съставя дадена база данни, може да си запази изключителното право на достъп до своята база, да запази достъпа до нея за определени лица (Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точка 55) или пък да постави този достъп в зависимост от специални условия, например от финансово естество.

53 Когато обаче производителят на база данни прави нейното съдържание достъпно за трети лица, макар и срещу заплащане, неговото право не му позволява да се противопостави на справките в тази база от такива трети лица с цел информиране (вж. в този смисъл Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точка 55). Само когато визуализирането на съдържанието на тази база върху екрана се нуждае от постоянно или временно пренасяне на цялата или на съществена част от това съдържание на друг носител, извършването на справка може да бъде поставено в зависимост от разрешението на носителя на правото sui generis, както това е видно от съображение 44 от Директива 96/9.

54 В конкретния случай от описанието на фактите в акта за препращане е видно, че макар целта на Albert-Ludwigs-Universität Freiburg несъмнено е да не допусне неразрешени действия по пренасяне на елементи, съдържащи се в съставения от г-н Knoop списък от стихотворения, той въпреки това разрешава на трети лица да правят справки в този списък. Следователно събраната в нея информация е достъпна за потребителите и те могат да правят справки в нея.

55 На второ място, що се отнася до риска от засягане на конкуренцията, от съображение 47 от Директива 96/9 е видно, че общностният законодател е отчел необходимостта закрилата чрез правото sui generis да не бъде разрешена по такъв начин, че да улеснява злоупотребите с господстващо положение.

56 Ето защо член 13 от Директива 96/9, който придава нормативна стойност на уточнението, съдържащо се в посоченото в горната точка съображение, според което разпоредбите на посочената директива „не засягат приложението на правилата на конкуренцията независимо дали са [о]бщностни или национални“, предвижда, че тази директива не накърнява действието на разпоредбите, отнасящи се по-конкретно до законодателството относно картелите и нелоялната конкуренция.

57 В същия дух член 16, параграф 3 от Директива 96/9 задължава Комисията да представя периодични доклади за приложението на тази директива, предназначени по-специално да проверят дали прилагането на правото sui generis е довело до злоупотреби с господстващо положение или до други форми на засягане на свободната конкуренция, които да оправдаят предприемането на подходящи мерки.

58 В този контекст, за който е характерно наличието на актове от общностното право или от националното право, които са насочени срещу евентуалните нарушения на правилата на конкуренцията като злоупотреби с господстващо положение, понятието за извличане по смисъла на член 7 от Директива 96/9 не може да се тълкува по такъв начин, че да лиши производителя на база данни от закрила срещу действията, които могат да увредят неговите законни интереси.

59 В главното производство, за да установи, че Directmedia е нарушила правото sui generis на Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, препращащата юрисдикция трябва да провери в светлината на всички релевантни обстоятелства дали операцията, предприета от Directmedia въз основа на съставения от г-н Knoop списък от стихотворения, представлява извличане на съществена, в качествено или количествено отношение, част от съдържанието на този списък (вж. в това отношение Решение по дело The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точки 69—72) или извличания на несъществени части, които поради това че са извършвани нееднократно и системно, са довели до пресъздаване на съществена част от това съдържание (вж. в това отношение Решение The British Horseracing Board и др., посочено по-горе, точки 73, 87 и 89).

60 С оглед на гореизложените съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че пренасянето на елементи от защитена база данни в друга база данни след екранна справка в първата база и индивидуална преценка на съдържащите се в нея елементи може да представлява „извличане“ по смисъла на член 7 от Директива 96/9, доколкото — като това трябва да се провери от препращащата юрисдикция — тази операция представлява пренасяне на съществена, в качествено или количествено отношение, част от съдържанието на защитената база данни или пренасяния на несъществени части, които поради това че са извършвани нееднократно и системно, са довели до пресъздаване на съществена част от това съдържание.

По съдебните разноски

61 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Пренасянето на елементи от защитена база данни в друга база данни след екранна справка в първата база и индивидуална преценка на съдържащите се в нея елементи може да представлява „извличане“ по смисъла на член 7 от Директива 96/9 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 1996 година за правна закрила на базите данни, доколкото — като това трябва да се провери от препращащата юрисдикция — тази операция представлява пренасяне на съществена, в качествено или количествено отношение, част от съдържанието на защитената база данни или пренасяния на несъществени части, които поради това че са извършвани нееднократно и системно, са довели до пресъздаване на съществена част от това съдържание.

Подписи